

тични“, към вече известните средновековни описания. Но, както показаха изследванията, предишните значения на D'' в интервала 500–1900 г. от н.е. всъщност не се промениха. Новата крива на D'' е показана на рис. 2.10.

ПОЛУЧЕНАТА КРИВА СЕ РАЗЛИЧАВА КАЧЕСТВЕНО ОТ ПРЕДИШНАТА. В интервала 1000–1900 г. от н.е. параметър D'' се променя надолу с плавна крива, която всъщност е хоризонтална и се колебае около едно и също постоянно значение. Оттук следва, че ПАРАМЕТЪР D'' НЕ Е ИЗВЪРШВАЛ НИКАКЪВ РЯЗЪК СКОК, А ВИНАГИ Е ЗАПАЗВАЛ ПРИБЛИЗИТЕЛНО СЪВРЕМЕННАТА СИ СТОЙНОСТ. Нямаше нужда да се измислят някакви негравитационни теории.

Вариането на стойностите на D'' в интервала 1000–1900 г. от н.е. е незначително, но видимо нараства при движението наляво от 1000 г.

до 500 г. от н.е. Това може да означава едно от две неща. Или малкото запазени астрономически описания в летописите са твърде неясни, или, което е по-вероятно, самите летописи също са датирани неправилно и датите на събитията, описани в тях, трябва да се преразгледат. Но тези запазени астрономически описания са толкова мъгляви, че е невъзможно да се използват за датирание, понеже се появяват твърде много решения. Затова новото датирание на събитията от епохите преди XI в. ще трябва да се направи на друга основа и с други методи. За някои от тях ще разкажем по-нататък.

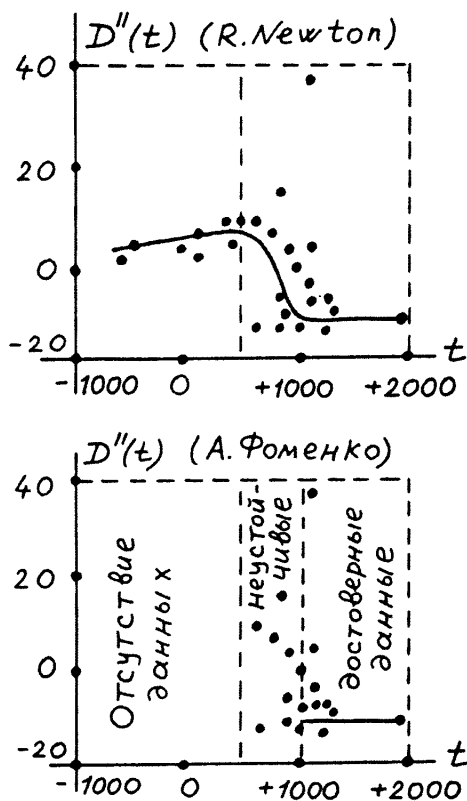

Рис. 2.10. Сравнение на графиките на D'' , изчислени от Р. Нютон и А. Т. Фоменко. В новата графика на D'' няма никакви скокове, колебае се около постоянното си значение. Параметърът D'' тук е измерен с $''/столетие^2$, тоест със секунди/столетие².